

BACHOR
edícia
R.I.Ľ.

HODINKY S VODOTRYSKOM
PERO LE KVET

M A T R I A R C H Á T

Niekoľko mužov v klobúkoch sa zhromaždilo na námestí Eufórie, pri fontáne, z ktorej striekalo zelené korytnačie mlieko.

Po chvíli jeden z nich vykrikol: "Cvrlikejúca hlava!"

A všetci si začali navzájom zrážať z hláv klobúky.

Keď už nikto nemal na hlave klobúk, iný muž skríkol: "Nijaké prsia!"

Nato si muži začali vyzúvať topánky a trhať šaty.

Potom odbilo na veľkých medových hodinách desať a muži sa rozprchli do svojich domovov k svojim ženám, ktoré už na nich netrpezlivo čakeli, nefúknuté, s iskrivými očami.

O P I T Á   H L A V A

Opitá hlava poskakuje po dome a nevie čo chce a nevie čo hľadá. "Bolí ma niečo?" pýta sa sama seba, ale neodpovedá si, lebo nič necíti. Len steny ticho šepkejú: "Och, naša omietka, och, naša omietka..."

Opitá hlava sa zrazu ocitne na balkóne. Žiadne zábradlie jej neprekáže, tak spadne na zem a rozbije sa, lebo bole zo skla.

Nikto neplače. Len jeden kameň si z čela odhrnie hustý zelený premeň vlasov a vzdychne: "To sa stať nemuselo..."

S L Z A

Bola raz jedna drobná slza, ktorá vytiekla z oka. "Ach, konečne som sa prebrala z toho strašného sna. Už sa doňho nikdy nechcem vrátiť", povedala a navždy sa stratila v hustom lese fúzov.

ČERVENÝ KUFŘÍK

Bol raz jeden červený kufřík, ktorý ležal dlho zahra-
baný v listí a skrýval v sebe veľké tajomstvo úsmevu.
Až ho raz našla jedna plevovláska s modrými prsnými
bradavkami a zobrala si ho zo sebou.

Teraz jej nikto neodolá.

PRAMEŇ VLASOV

V jeden deň začal zo steny v mojej izbe vyrastať hustý
prameň vlasov. V okamihu, keď som ho prvýkrát zazrel, spo-
menul som si, že ľuďom rastú vlasy a nechty aj po smrti.
Uvažoval som, či by v stene nemohla byť mŕtvoľa. Ale ste-
na je príliš tenká...

Čím intenzívnejšie som nad tým hustým prameňom vlasov
rozmyšľal, tým rýchlejšie rástol. Nožnice nič nevyriešili.
Po čase som rezignoval.

Teraz už naň takmer nemyslím.

Len vždy keď idem spať, ho trošku prečešem.

Z R O D E N I E

Vlasaté pivo v klobúku sa prechádza po lese. Topánky plné sena ho veľmi nápadne sledujú. Pri vodnom stro-
me sa stretnú a vypukne prudká hádka, ktorá oboch ú-
častníkov rozzúri natolko, že pivo od zlosti vypluje
zo seba niekoľko zapálených cigariet a topánky zesa-
seno. Vzblkne oheň, z ktorého sa zrodí žena. Užasnutá
pivo vypije, topánky si obuje a odíde preč.

Ú Ž O V K A

Po stole pochoduje zástup slimákov. Predstavujú si, že
sú modré budíky. Tikajú a zvonie. Zrazu sa však pokezia
a rozpadnú sa. Zostane po nich len hrba koliesok, pru-
žín a veľmi maličkých klinčekov.

K stolu príde chlap a položí naň pivo. Zepáli si. Uvidí
kolieska a pružiny. Chvíľu sa s nimi hrá. Potom sa na-
štve a všetky ich jedným šmahom zhodí zo stola na zem.
Keď chlap dopije pivo, premení sa na osu. Chvíľu behá
po stole, potom odletí.

Keď stôl zostane prázdny, zničohonič sa premení na ú-
žovku a odplazí sa do neďalekého lesa.

Večer rozpráva úžovka svojim deťom o tom, čo videla.

M E L Ó N

Bole raz jedna babka, ktorá predávala melóny. Stále na trhu za svojím stolom a usmievala sa. Melóny, ktoré ponúkala, sa rýchlo míňali. Okrem jedného, ktorý sa od ostatných líšil iba tým, že bol pehätý. Babka ho nemohla predať. Pehätý melón nikto nechcel. A tak sa raz ten melón našťval, zoskočil zo stola a vybral sa hľadať šťastie inam.

Chodil dosť dlho hore-dolu, ale nikde ho nemohol nájsť. A tak sa rozhodol, že si postaví dom. Ale keďže melóny nevedia dobre stavať domy, nešlo mu to ako po masle. Bol to však snaživý melón, ktorý vedel čo chce a ten dom nakoniec postavil. Ale dvere boli zasadené do stropov, okná viedli do komína, komín mal tvar schodišťa a spájal balkón zo záhradou...

Melónu to však nevadilo a spokojne sa v tom dome usadil. A žil v ňom šťastne, až kým úplne nezhnul.

H O D I N K Y   S   V O D O T R Y S K O M

Malá tučná veľryba sa preháňa po mori a hrá sa na hodinky s vodotryskom. Malý tučný rybár ju na veľkom mororovom člne prenasleduje. Chce ju chytiť a darovať svojej žene k narodeninám.

/Veď ktorá žena by netúžila po hodinkách s vodotryskom ?/
K večeru sa mu ju konečne podarí chytiť a s veľkou radosťou ju privezie do svojej zátoky. Zavolá svoju ženu a obaja sa pozerajú na malú tučnú veľrybu, ktorá sa stále hrá na hodinky s vodotryskom.

Rybár sa teší a čaká od ženy veľkú pochvalu, predstavuje si ako ho žena bude vychvalovať do neba, že je úžasný a tak. Lenže po chvíli ona len nemrzene prehodí: "Neukazujú presný čas" a odíde do domu.

V I E T O R   L O V Í   O B L A K Y

Modrý oblak pláva po modrej oblohe. Je priesvitný. Je plný vody, ktorá sa v ňom prevaľuje z boka na bok, spievajúc si modrú pesničku o modrej oblohe.

Zrazu sa priženie vietor a odfúkne modrý oblak z modrej oblohy. Odfúkne ho na vrchol špicatej hory, na ktorý sa oblak napichne. Všetka voda z neho vytečie a oblak zmizne. Hora sa trochu napije a odgrgne si. Potom si pospí a znovu pošle vietor loviť oblaky.

O B V Y K L É   P R E D S T A V E N I E

Zgúlení ježkovia, krtkovia na lyžiach, slimáci na sánkach, divé svine, jelene, srnky, jazveci, líšky a iné zvieratá na kolobežkách, hady na bruchách a všetci okrídlení operenci na rogalách uháňajú ostošest' k Červenej skale, pretože je tam obvyklé predstavenie.

Keď sa všetci zhromaždia na vyznačených miestech, príletí ako na povel, veľká sklenená sova s múdrymi očami, ktorá hneď spustí a celé hodiny rozpráva samé smiešne veci a všetci sa smejú, smejú sa, strašne sa smejú až kým sa im bruchá od smiechu nepopukajú...

S K R I Ň A

Bol rez jeden stary, zabudnutý, rozpadávajúci sa dom plný pavučín a prachu. A v tom dome spalo mnoho veľkých vecí. A medzi nimi bola aj ťažká vrzgejúca skriňa, ktorá sa neotvárala, ktorá sa ani nedala otvoriť. Ale možno by sa z nej vysypali zázreky. Mnoho zázrakov...

J A B L K O Ň

Jablkoň je jablkový človek. Navonok vypeďá presne tak ako človek z mäsa a kostí. V tme by ste ich ani nerozoznali. Ale Jablkoň má namiesto krvi šťavu a namiesto kostí jadierka a namiesto mäsa dužinu a namiesto kože šupku. /Farba podľa druhu./

Živí sa vodou a slnkom a umelými hnojivami. Nenávidí červíky a rádiosktívny spád. Nikdy nie je unavený, ale aj tek vždy zaspí tam, kde práve je.

Nie je zlý. Ale všetko čo nepozná a čo sa mu nepáči, na jeho želanie môže zmiznúť...